

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิป്രายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการเชียร์กีฬา โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง ที่เล่นกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล จำนวน 360 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 357 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.17

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างด้วยค่า "ที" แล้วจึงนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักกีฬา

นักกีฬาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงและเพศชายใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 50.42 และ 49.57 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.29 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 48.17 และกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 40.89

นักกีฬาลำดับส่วนใหญ่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาในรุ่นอุดมศึกษาและประชาชน คิดเป็นร้อยละ 22.40 เท่ากัน ประเภทกีฬาที่แข่งขัน คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส และ กรีฑา คิดเป็นร้อยละ 16.80 เท่ากัน มีประสบการณ์ในการแข่งขัน 2-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.13 และผลในการแข่งขันประจำปี 2525 ได้ครองชนะเลิศคิดเป็นร้อยละ 30.81

2. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการเชียร์กีฬา

2.1 วิธีการเชียร์กีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาทั้งชายและหญิงชอบอยู่ในระดับมาก ได้แก่ แบบมีผู้นำในการเชียร์ แบบปรบมือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบแปรอักษร แบบการพูดขมเขย

และปลูกใจ แบบทำตลกและการแต่งกายแปลก ๆ แบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาทั้งประเภททีมและบุคคลชอบอยู่ในระดับมากได้แก่ แบบมีผู้นำในการเชียร์ แบบปรบมือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบแปรอักษร แบบการพูดชมเชยและปลูกใจ แบบทำตลกและการแต่งกายแปลก ๆ แบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)

2.2 วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา

2.3 วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา และทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลงที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬาและทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา

2.7 วิธีการเชียร์กีฬาแบบการไช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาป้ายรั้ง

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการไช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาป้ายรั้งที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่น ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการไช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาป้ายรั้งที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคลอยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา

2.8 วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดชมเชยและปลุกใจที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬาและทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา

2.9 วิธีการเชียร์กีฬาแบบการล่อ การตำหนิ และยั่วแหย่

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการล่อ การตำหนิและยั่วแหย่ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิง อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่าเล่นไม่ตีและผิดพลาด ทำให้มีความระคาย หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการล่อ การตำหนิ และยั่วแหย่ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีการเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและผิดพลาด ทำให้มีความระคาย หงุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น

2.10 วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร)

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา

2.11 วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระบี่ฟัน และเป่าปาก

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระบี่ฟัน และเป่าปากที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่าเล่นไม่ดีและผิดพลาด

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระบี่ฟัน และเป่าปากที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่าเล่นไม่ดี และผิดพลาด ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา

2.12 วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีเชียร์หรือดูเฉย ๆ

วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีเชียร์หรือดูเฉย ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งชายและหญิง อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเบื่อ เป็นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมลำคาคึกกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีเชียร์หรือดูเฉย ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเบื่อ เป็นในการเล่นกีฬา

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง
เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบ พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ได้แก่
แบบการโห่ร้อง กระตืบพื้น และเป่าปาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนัก
กีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า มีความแตก
ต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ได้แก่

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ คือ ทำให้มีอาการเมื่อยเอียงเอียงในการเล่น
กีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง คือ ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษร คือ ทำให้มีอาการเมื่อยเอียงเอียงในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปรอักษร คือ ทำให้มีอาการเมื่อยเอียงเอียงในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาลายรั้ง คือ ทำให้มีโมโห
ในการเล่นกีฬา

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดขมเย้ยและปลุกใจ คือ ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ดี
และผิดพลาด

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) คือ ทำให้การเล่น
รุนแรงขึ้น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตืบพื้น และเป่าปาก คือ ทำให้มีอาการ
เมื่อยเอียงเอียงในการเล่นกีฬา

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล
เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบ พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ได้แก่
แบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาลายรั้ง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภทบุคคลกับประเภท
ทีม เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัย
สำคัญ .05 ได้แก่

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ คือ ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิด และเบื่อ
หน่ายในการเล่น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง คือ ทำให้มีความร่าคาญ หุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดขมเย้ยและปลุกใจ คือ ทำให้มีความร่าคาญ หุดหงิด และเบื่อหน่ายในการเล่น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการล้อเล่น การตำหนิและยั่วแหย่ คือ ทำให้ร่วมสำนึกดีและมีน้ำใจ นักกีฬาในการเล่น

วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระโดดพื้น และเป่าปาก คือ ทำให้ร่วมสำนึกดีกัน และมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น

นอกจากนี้ นักกีฬาชาย นักกีฬาหญิง นักกีฬาประเภททีม และ บุคคล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีการเชียร์กีฬาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเชียร์กีฬาต่าง ๆ เพิ่มเติม พอสรุปได้ดังนี้

1. การเชียร์กีฬาควรเชียร์ด้วยความสุภาพ
2. การแข่งขันกีฬาควรมีผู้ดูหรือผู้เชียร์ทุกครั้ง
3. การเชียร์ควรเป็นในแบบการเลื่อมล้ำ่างกาสงใจ
4. ผู้ดูหรือผู้เชียร์กีฬาควรมีน้ำใจนักกีฬา
5. การเชียร์กีฬาควรให้มีความสนุกสนานทั้งผู้ดูและผู้เล่น
6. ขณะได้แต้มหรือคะแนนควรปรบมือและโห่ร้องดัง ๆ
7. การเชียร์กีฬาควรมีความพร้อมเพียงกันและมีระเบียบ
8. ขณะแข่งขันกีฬาให้อยู่ในความสงบ
9. การเชียร์กีฬาไม่ควรถือผลแพ้ชนะ เป็นสำคัญ
10. การเชียร์กีฬาควรเชียร์ในช่วงพักหรือขอเวลานอก
11. การเชียร์กีฬาไม่ควรส่งเสียงดังเกินควร
12. ขณะแข่งขันกีฬาการเชียร์ไม่มีผลต่อการเล่นกีฬา
13. ผู้ดูควรปฏิบัติตามหลักมารยาทในการเป็นผู้ดูที่ดี
14. การเชียร์กีฬาจะแตกต่างกันไปตามประเภทของกีฬา
15. การเชียร์กีฬาที่ดีเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีในการแข่งขันครั้งต่อไป
16. การเชียร์กีฬาควรแต่งกายให้เหมาะสมและสวยงาม
17. การเชียร์กีฬาควรอยู่ห่างจากผู้เล่นพอสมควร

18. การเชียร์กีฬา เป็นจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ชัยชนะ
19. การเชียร์กีฬาที่ดีที่สุดเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษา
20. ผู้ควรมีความรู้และเข้าใจกฎกติกาการแข่งขัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักกีฬาล้วนใหญ่เป็นนักศึกษา มีอายุระหว่าง 21-25 ปี กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยและลงแข่งขันกีฬารุ่นอุดมศึกษาและประชาชน ซึ่งจากสังเกตความเป็นจริงนักกีฬาที่ลงแข่งขันกีฬาในรุ่นนี้ จะเป็นนักศึกษามากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นไปตามหลักจิตวิทยาที่กล่าวไว้ว่า "วัยนี้มีประสิทธิภาพของร่างกายคล่องแคล่วว่องไว มีความทนทานและความแข็งแรงเพิ่ม ความสามารถในการทำงานดี มีความสนใจและเล่นกีฬาเฉพาะอย่าง สมองพัฒนาเต็มที่ รู้จักแก้ปัญหาและเหตุผลโดยตรง อาศัยประสบการณ์ต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักควบคุมอารมณ์ มีความรับผิดชอบตนเอง ต้องการให้สังคมยอมรับและยกย่อง"¹
2. นักกีฬาชอบแข่งขันกีฬา ดังต่อไปนี้ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส และกรีฑา มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬามาก 2-4 ปี และได้ครองชนะเลิศ ส่วนมากนักกีฬาจะเล่นและแข่งขันกีฬามาตั้งแต่เป็นนักเรียน ดังที่ พัททพงษ์ พลพันธ์ ได้วิจัยพบว่า "วัตถุประสงค์ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ลงเข้าแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ และกรีฑา"² และสอดคล้องกับการวิจัยของวีระพงษ์ บางท่าไม้ พบว่า "ความนิยมกีฬาของประชาชน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ และกรีฑา"³

---

¹ มัญชรี สุจริตรธรรม "จิตวิทยาพัฒนาการ" ภาควิชาจิตวิทยาและแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต 2522 หน้า 113-115.

² พัททพงษ์ พลพันธ์ "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523.) หน้า ก.

³ วีระพงษ์ บางท่าไม้ "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาจังหวัด" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524.) หน้า ข.

ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการเชียร์กีฬา

1. วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบอยู่ในระดับมาก ได้แก่ แบบมีผู้นำในการเชียร์ แบบปรบมือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบแปรอักษร แบบการพูดชมเชยและปลุกใจ แบบทำตลกและการแต่งกายแปลก ๆ และแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบเป็นวิธีการเชียร์กีฬา ที่มีระบบระเบียบอยู่ภายในขอบเขต จะทำให้นักกีฬาเล่นกีฬาด้วยความสุภาพเรียบร้อย สนุกสนาน สามัคคีกลมเกลียวกัน และมีน้ำใจนักกีฬา อันเป็นผลดีต่อนักกีฬาและผู้อื่น ๆ ด้วย ทำให้การแข่งขันกีฬานั้นบรรลุวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาที่กล่าวไว้ว่า "เพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย มีระเบียบวินัย และได้มีโอกาสร่วมเล่นได้ออกกำลังกายอย่างสนุกสนาน เป็นผู้มีมารยาทที่ดีในการเล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันด้วย" ¹

2. วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมากได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเยือกเย็นในการเล่นกีฬา ตามสภาพความเป็นจริง วิธีการเชียร์กีฬาแบบนี้ จะมีผู้นำเชียร์ (Cheerleader) เป็นผู้รับผิดชอบต่อการเชียร์ในการแข่งขัน คอยควบคุมดูแลการเชียร์ โดยดูหรือสังเกตถึงความรู้สึกหรือความต้องการของนักกีฬาในการแข่งขัน แล้วจะนำเชียร์ให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ เพื่อประโยชน์ต่อตัวนักกีฬาเองในการแข่งขัน และเป็นสื่อกลางของการแข่งขันกีฬาด้วย จึงนับว่าเป็นวิธีการเชียร์ที่มีประโยชน์มากต่อตัวนักกีฬาดังที่ เฮอร์คิเมอร์ (Herkimer) ได้กล่าวไว้ว่า "หลักที่สำคัญของการเชียร์แบบมีผู้นำคือ ได้รับความรู้สึกจากฝูงชนและแสดงความรู้สึกเพื่อฝูงชนด้วย รวมทั้งยังกล่าวด้วยว่า เกมส์การแข่งขันจะแพ้หรือชนะขึ้นอยู่กับผู้นำเชียร์" ²

¹ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร "พัฒนาการของพลศึกษาในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. 2325-2525" (รายงานผลการวิจัย ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.) หน้า 354.

² Lawrence Herkimer, "Spectator Presence" in Suim Richard M. Psychology in Sport, Minneapolis Burgess copy, 1980, p: 16 - 17.

๓. วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง ที่มีผลต่อการ เล่นของนักกีฬา อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจ นักกีฬาในการเล่น ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา และทำให้มีอาการเมื่อยเอนในการเล่นกีฬา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ เป็นการเชียร์กีฬาที่มีผู้นำ คอยแสดงบอกให้ผู้เชียร์รู้และเข้าใจถึงการเชียร์และเลือกเพลงที่มาร้องเชียร์ได้เหมาะสมกับ สภาพการแข่งขันหรือความต้องการของนักกีฬา ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินพร้อม เปรียงกัน เสียงเพลงจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดในการแข่งขันกีฬาได้มาก

4. วิธีการเชียร์กีฬาแบบปรบมือ ที่มีผลต่อการ เล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีสมาธิในการเล่นและทำให้มีอาการเมื่อยเอนในการเล่นกีฬา และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีความไม่พอใจในการเล่นกีฬาและทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา การปรบมือเป็นสิ่งที่ยอมรับกัน ทั่วไปว่าแสดงถึงความสุภาพ ความมีมารยาทและน้ำใจนักกีฬา จึงทำให้ เป็นผลดีต่อนักกีฬา ในการแข่งขันอย่างมาก ดังการเชียร์นักกีฬาในสมัยรัชกาลที่ ๘ ที่พิมพ์ข่าวในหนังสือพิมพ์ รายวันเกี่ยวกับ "การเชียร์กีฬาของผู้ดูในสมัยนั้น เป็นไปอย่างสุภาพ เสียงคนดูตบมือ แกว่ง หมวกและโยนผ้าเช็ดหน้า แสดงความยินดีรอบสนาม เสียงโห่ร้องดังกึกก้อง การเล่นเป็น แบบฉันทมิตรและเป็นไปอย่างสุภาพเรียบร้อย"¹

5. วิธีการเชียร์กีฬาแบบแปรอักษร ที่มีผลต่อการ เล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่นทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเมื่อยเอนในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและ มุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการแปรอักษร เป็นวิธีการที่ทำให้เกิดความพร้อม เปรียง เเจียงสงบ สวยงาม มีระเบียบวินัยและมีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ แปลก ๆ จึง ทำให้นักกีฬาเล่นหรือแข่งขันกีฬาด้วยความสุภาพ และมีน้ำใจนักกีฬา

¹ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร "พัฒนาการของพลศึกษาในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. 2325-2525" (รายงานการวิจัย ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525)

๖. วิธีการเชียร์กีฬาแบบท่าตลกหรือการแต่งกายแปลก ๆ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา วิธีการเชียร์กีฬาแบบนี้ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและความสามัคคีกัน ทั้งนักกีฬาและผู้เชียร์ จึงเป็นการสร้างกำลังใจและความมั่นใจ ให้กับนักกีฬาในการแข่งขัน

๗. วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย และขว้างปาสายรุ้งที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา อาจเป็นเพราะวิธีการเชียร์กีฬาแบบนี้ เป็นการแสดงออกถึงความยินดี ตีใจและสนุกสนาน ของผู้เชียร์ที่มีต่อการแข่งขันกีฬานั้น ๆ จึงเป็นการสร้างหรือกระตุ้นให้นักกีฬามีสภาพจิตใจพร้อมที่จะแข่งขัน เสมอและเล่นภายในกฎกติกาที่กำหนดเสมอ

๘. วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดคุยชมเชยและปลุกใจ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมุ่งมั่นในการเล่นกีฬา ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น และทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา เนื่องจากพูดคุยชมเชยและปลุกใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬาเล่นกีฬาได้ดีขึ้นและตั้งใจเล่นกีฬาเสมอ เป็นวิธีการสร้างกำลังใจให้แก่นักกีฬาอย่างมาก

๙. วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การคำตักและยั่วแหย่ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่า เล่นไม่ตีและคิดพลาด ทำให้มีความระมัดระวัง ห่วงหวั่น และเบื่อหน่ายในการเล่นซึ่งเป็นความจริงดังบทวิจารณ์การเชียร์ฟุตบอลในสมัยรัชกาลที่ ๖ ของหนังสือพิมพ์รายวันกรุงเทพ ฯ กล่าวไว้ว่า

"การเล่นในวันนี้ขึ้นแรกก็เรียบร้อยดี แต่ออกจะรุนแรงขึ้นทุกที มีโดนกันล้มโดยไม่จำเป็นบ่อย ๆ ถ้าจะพูดถึงความเรียบร้อย ความงามระหว่างผู้เล่น ผู้ครวก่อนไม่ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ดูยั่วให้ผู้เล่นยังเกิดโทสะขึ้นก็เป็นได้ เพราะพวกที่ยืนดูอยู่รอบ ๆ สนามทั้ง ๓ ด้านนั้น ร้องให้ท้ายและเย้ยหยันข้างหนึ่งอยู่ตลอดเวลา ส่วนรีเฟอริกก็ได้รับวาจาอันไม่เสนาะใส่เต็มที่ และมีการฮยาฆ่ากันไม่เลือก ซึ่งเป็นการไม่สมควรยิ่ง เพราะเป็นการเล่นเฉพาะ

พระที่นั่งและชิงชียงสำหรับชาติ.....อนึ่ง เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จกลับแล้ว คนดูบางพวกได้รวนใหญ่ มีบางคนถึงกับแสดงกิริยาพยายามเข้าไปผลัดไสชาวต่างประเทศ ถ้าต่อไปมีการแข่งขันเช่นนี้บ่อย ๆ และผู้ดูบางพวกประพศิเช่นนี้อีกแทนที่จะเป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนานแล้ว จะกลายเป็น เชื้อสำหรับก่อการวิวาท" ¹

10. วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แคร) ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและขุานะในการเล่นกีฬา ผู้วิจัยเห็นว่า การเชียร์แบบนี้ทำให้เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น น่าสนใจ น่าชม และเร้าใจ นักกีฬาเล่นกีฬาด้วยความสบายใจ และเป็นการลดความตริงเครียดในการแข่งขันได้ ดังที่ นิลสัน (Nelsen) ได้วิจัยพบว่า "เสียงดนตรี มีส่วนช่วยให้ผู้รับการทดลองออกแรงพยายามมากขึ้น จึงปรากฏออกมาในรูปของแรงจูงใจ" ² และสอดคล้องกับการวิจัยของ แอน เชลและมาริชิ (Anshel and Marisi) พบว่า "เสียงดนตรีช่วยให้นักกีฬามีความอดทนเพิ่มขึ้น" ³

11. วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตีบพื้นและเป่าปาก ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประหม่าเล่นไม่ดีและผิดพลาด

¹ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร "พัฒนาการของพลศึกษาในประเทศไทยระหว่าง พ.ศ. 2325-2525" (รายงานผลการวิจัยภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525) หน้า 126-127

² Dale O. Nelsen, "Effect of Selected Rhythms and Sounds Intensity on Human Performance as Measured by the Bicycle Ergometer" Research Quarterly, 3 (October 1963) 484-488.

³ Mark H. Anshel and Dan O. Marisi, "Effect of Music and Rhythm on Physcal Performance", Research Quarterly, 2 (May 1978) 109-113.

ผู้วิจัยเห็นว่าการเชียร์แบบนี้ทำให้นักกีฬาควบคุมอารมณ์ไม่ได้ จึงเกิด เสียแก่นักกีฬาดังคำที่กล่าวไว้ว่า "นักกีฬาจะ เล่นได้ดีขึ้นถ้ามีคนดูมาก ๆ แม้ว่าจะประหม่าบ้างเล็กน้อยในตอนแรก ส่วนนักกีฬาที่เล่นไม่ดี เวลาคนดูมาก ๆ น่าจะเป็นเพราะการฮาป้า และความไม่สุภาพใน ด้านอื่น ๆ ของผู้ดูมากกว่า" ¹

12. วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ ที่มีผลต่อการ เล่นของ นักกีฬาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอาการเมื่อยใน การเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ผู้วิจัย เห็นว่าการแข่งขัน ที่ไม่มี การเชียร์หรือดูเฉย ๆ ทำให้เกิดความเจ็บสงบ นักกีฬามีสมาธิ อารมณ์เยือกเย็น คิดแก้ปัญหาในการเล่นได้ดี แต่อาจไม่ค่อยสนุกสนานเท่าที่ควร เพราะขาดกำลังใจมากระตุ้น ให้เล่นดีขึ้นกว่าเดิม

13. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับ นักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบ พบว่าแตกต่างกันที่ระดับความมีนัย สำคัญ .05 คือ แบบการโห่ร้อง กระตืบพื้นและเป่าปาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่มีผลต่อการ เล่นของนักกีฬา พบว่า แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ได้แก่ วิธีการเชียร์กีฬา แบบมีผู้นำในการเชียร์ คือ ทำให้มีอาการเมื่อยในการเล่นกีฬา วิธีการเชียร์กีฬา แบบมีผู้นำในการร้องเพลง ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีการแปร-อักษร คือ ทำให้มีอาการเมื่อยในการเล่นกีฬา วิธีการเชียร์กีฬาแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้าย ขว้างปาสายรุ้ง คือ ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา วิธีการเชียร์กีฬาแบบ การพูดชมเชยและปลุกใจ คือ ทำให้มีความประหม่าเล่นไม่ดีและผิดพลาด วิธีการเชียร์ กีฬาแบบการใช้เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) คือ ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้นและ วิธีการเชียร์กีฬาแบบการโห่ร้อง กระตืบพื้นและเป่าปาก คือ ทำให้มีอาการเมื่อยใน-

¹ ดุษฎี ชุมสาย "จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน" (วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร)

การเล่นกีฬา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงมีการพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ แยกต่างหาก เช่น ด้านอารมณ์ จิตใจ ประสบการณ์ในการแข่งขัน การเจริญเติบโตและสิ่งแวดล้อม จึงทำให้นักกีฬามีความคิดเห็นแตกต่างกันได้

14. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีม กับนักกีฬาประเภทบุคคลเกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบ พบว่า แยกต่างหาก ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เกี่ยวกับแบบการใช้ธงโบก แผ่นป้ายและขว้างปาสายรุ้ง เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคลเกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาพบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ได้แก่ วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์กีฬา คือ ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อกว่าในการเล่น วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการร้องเพลง คือ ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิด และเบื่อกว่าในการเล่น วิธีการเชียร์กีฬาแบบการพูดคุยชมเชยและปลุกใจ คือ ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อกว่าในการเล่น วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอน การคำขวัญและยั่วแหย่ คือ ให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาในการเล่น และวิธีการเชียร์กีฬาแบบการให้ร้อง กระทบพื้นและเป่าปาก คือ ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เล่นกีฬาที่แตกต่างกันโดยนักกีฬาประเภททีม ต้องมีความร่วมแรงร่วมใจกัน ระหว่างนักกีฬาภายในทีมจึงอาจต้องการวิธีการเชียร์ที่จะมาช่วยเสริมสร้าง ให้เกิดความร่วมสามัคคีภายในทีม แต่นักกีฬาประเภทบุคคล เล่นกีฬาเพียงส่วนบุคคล จึงต้องการสมาธิมากอาจต้องการวิธีการเชียร์อีกแบบหนึ่ง จึงทำให้นักกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคลมีความคิดเห็นแตกต่างกันได้

ข้อเสนอแนะ

1. การเชียร์กีฬาทุกครั้ง ควรใช้วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบหรือต้องการ ได้แก่ การมีผู้นำในการเชียร์ การมีผู้นำในการร้องเพลง การปรบมือ การแปรอักษร การทำตลกและการแต่งกายแปลก ๆ การพูดคุยชมเชยและปลุกใจและการใช้เครื่องดนตรีประกอบ

2. โรงเรียนหรือสถานศึกษา ควรส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับวิธีการเชียร์ที่นักกีฬาต้องการ โดยจัดให้มีการประกวดกองเชียร์กัน ในวันแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

และระหว่างโรงเรียน

๓. ครูพลศึกษา ควรมีความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับวิธีการ เขียร์กีฬาที่ นักกีฬาชอบและผลของวิธีการ เขียร์กีฬาที่มีต่อการ เล่นของนักกีฬา
๔. การสอนพลศึกษาทุกครั้ง ควรให้นัก เรียนรู้ถึงวิธีการ เขียร์กีฬาที่นักกีฬา ชอบ และผลของวิธีการ เขียร์กีฬาที่มีต่อการ เล่นของนักกีฬาประเภทต่าง ๆ
๕. สถานศึกษาต่าง ๆ ควรจัดให้มีหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ เขียร์กีฬา ที่นักกีฬาต้องการ และผลที่มีต่อนักกีฬา เพื่อให้บุคคลที่สนใจได้ทำการศึกษาค้นคว้า
๖. หน่วยงานทั้งของทางราชการและ เอกชนที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับวงการกีฬา ควรส่งเสริมและสนับสนุน เกี่ยวกับวิธีการ เขียร์กีฬาที่มีผลต่อนักกีฬาด้วย เช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับนักเรียน อุดมศึกษา และประชาชน เกี่ยวกับการ เขียร์กีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย